

Київ. Найвищий рівень міграційного скорочення населення характерний для Вінницької, Херсонської, Хмельницької та Чернігівської областей. При чому, у 2017 році найбільша кількість жителів Харківської області покинули територію України. Тоді як найменша кількість офіційних мігрантів характерна для Луганської, Херсонської, Хмельницької та Кіровоградської областей.

Отже, в Україні сформувалися несприятлива демографічна ситуація з низькими показниками народжуваності, високими показниками смертності, переважанням пенсіонерів над дітьми та підлітками, з низькими показниками середнього віку населення. Населення України на дуже високому рівні демографічної старості, що в майбутньому може призвести до вимирання нації.

Список використаних джерел

1. 2017 World Population Data Sheet With Focus on Youth [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.prb.org/2017-world-population-data-sheet/>
2. Демографічний щорічник «Населення України за 2017 рік» / Відп. за випуск М.Б. Тімоніна. – К.: Державна служба статистики України, 2018. – 138 с.
3. Мезенцев К.В., Підгрушний Г.П., Мезенцева Н.І. Регіональний розвиток в Україні: суспільно-просторова нерівність і поляризація: Монографія. – К.: ДП «Прінт Сервіс», 2014. – 132 с.
4. Мезенцева Н.І. Захворюваність і здоров'я населення в Україні: суспільно-географічний вимір : Монографія //Н.І. Мезенцева, С.П. Батиченко, К.В. Мезенцев / ДП «Прінт Сервіс».- К., 2018. – 136 с.
5. Россет Э. Процесс старения населения. Демографическое исследование. Пер. с польск. Н.Н. Малютиной и Э.Н. Фарберовой / Под ред. А.Г. Волкова. – М.: Статистика, 1968. – 509 с

Пилипенко Любов
Гриненко Анна
студентки
Стадник Вікторія
ст. викладач
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
м. Ніжин
Україна

ГАРАНТІЙНІ ВИПЛАТИ ТА ВІДПУСТКА

У контексті більш широкого питання реформування трудового законодавства України доцільним є виділення проблеми гарантійних виплат. Її актуальність обумовлюється тим, що значна кількість працівників стикається з незручностями, які викликані незадовільним станом системи правових норм, спрямованих на врегулювання правовідносин між працівниками і роботодавцями щодо гарантійних виплат, невідповідності їх суспільним потребам.

Під соціально-економічним призначенням гарантійних виплат розуміється збереження за працівником досягнутого ним рівня доходів в той період, коли працівник не працював. Саме такою спрямованістю гарантійні виплати відрізняються від інших виплат роботодавців на користь працівника.

Дискусійним питанням в теорії трудового права України є належність виплат за відпустки до гарантійних виплат.

На думку А. Пашерстника, плата за відпустку належить до компенсаційних та інших виплат. Універсальну позицію займає В. Франціяну, яка полягає в тому, що суми, які виплачуються перед відпусткою, в одному випадку являють собою різновид заробітної плати, а в іншому змішану правову категорію. На наш погляд, більш обґрунтованою є точка зору Л. Гаранченко. Її позиція полягає в наступному. Відповідно до ст.1 Закону України «Про оплату праці» заробітна плата – це винагорода, обчислена як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу [2].

Оскільки під час відпустки працівник безпосередньо не виконує свої трудові обов'язки, а відпочиває або виконує спеціальне завдання (закінчує роботу над написанням дисертації), то й збереження середньої заробітної плати за час відпустки не є винагородою за виконану роботу. За своєю природою ці кошти виступають гарантійними і компенсаційними виплатами. Ознака гарантійності тут застосовується через функціональну мету такої виплати – забезпечити працівникові матеріальну можливість повноцінного і ефективного відпочинку.

Проведений загальний аналіз теорії та нормативного закріплення гарантійних виплат у чинному законодавстві, враховуючи сучасні економічні процеси, спрямовані на ствердження ролі власника, дозволяє їх умовно поєднати в три групи:

- що залежать від власника;
- здійснення права працівника на оплачувану відпустку;
- що не залежить від власника, але необхідні для здійснення державних, громадських обов'язків та функцій місцевого самоврядування.

До першої групи можна віднести такі гарантійні виплати: при переїзді на роботу в іншу місцевість, при службових відрядженнях, за час підвищення кваліфікації з відривом від виробництва, за час перебування в медичному закладі на обстеженні.

Друга група гарантійних виплат пов'язана з оплатою відпустки. Третя група гарантійних виплат стосується здійснення повноважень депутатами місцевих рад, посадовцями професійних спілок, членами виборчих комісій [1].

Підсумовуючи викладену проблему гарантійних виплат в їх теоретичному та прикладному аспекті, ми дійшли висновку про застарілість нормативного матеріалу, необхідність оновлення та поточної кодифікації з цього питання. Як свідчить досвід, саме через застарілість, а по суті – прогалини законодавства, що регулює гарантійні виплати, виникають загрози, які потенційно можуть зазіхати і, нажаль, зазіхають на соціально-економічні права громадян.

Список використаних джерел

1. Дерев'яненко С. Все про відпустки / С. Дерев'яненко // Бухгалтерія в сільському господарстві. – 2010. № 14. – С. 14 – 21.
2. Закон України «Про оплату праці» від 24.03.1995 р. № 108/95 – ВР